

Sygn. akt II Cz 1397/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek-Markowska (spr.)

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 21 listopada 2013 r. w S.

sprawy z wniosku (...) Fundacji Ochrony (...) w S.

z udziałem Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy (...) Centrum (...) w S.

o zabezpieczenie dowodu

na skutek zażalenia Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy (...) Centrum (...) w S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 7 czerwca 2013 r., sygn. akt I Co 778/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim przyznał biegłemu A. M. wynagrodzenie w kwocie 10.001,50 zł za sporządzenie w niniejszej sprawie opinii z dnia 20 maja 2013 r.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd zaznaczył, iż biegła A. M. w niniejszej sprawie sporządziła opinię na piśmie. Sąd Rejonowy wskazał, iż uwzględniając zakres przedmiotowy tej opinii, nakład pracy oraz posiadane przez biegłego kwalifikacje, w jego ocenie żądane wynagrodzenie w kwocie 10.001,50 zł nie jest wygórowane, a przede wszystkim jest zgodne z aktualnie obowiązującymi stawkami. Sąd stwierdził, że wysokość żadanego przez biegłego wynagrodzenia jest zgodna z treścią art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398) w zw. z § 2 oraz § 5 i 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr. 46, poz. 254 ze zm.).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy (...) Centrum (...) w S.. Skarżący orzeczeniu temu zarzucił naruszenie:

-art. 89 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez nieprawidłową ocenę bądź jej brak w odniesieniu do ustawowych przesłanek m.in bez uwzględnienia stopnia skomplikowania przedmiotu opinii czy też czasu rzeczywiście niezbędnego do wykonania zlecenia;

-art. 89 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez zaniechanie obowiązku ustalenia wynagrodzenia biegłego i wskazania dokumentów na jakich oparł się przy ustalaniu wynagrodzenia;

-§ 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym poprzez nieuwzględnienie, że opinia biegłego została wykonana niezgodnie z tezą dowodową zawartą w postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2013 r.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o: uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji; ewentualnie o jego zmianę przez przyznanie biegłemu sądowemu znacznie niższego wynagrodzenia, adekwatnego do nakładu pracy przy sporządzaniu opinii; przyznanie przeciwnikowi kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego, według norm przepisanych.

Skarżący podniósł, że Sąd zaakceptował wskazane przez biegłego wynagrodzenie bez uwzględnienia stopnia skomplikowania przedmiotu opinii czy też czasu rzeczywiście niezbędnego do wykonania zlecenia, a dokonanie tych rozważań jest w myśl art. 90 u.k.s.c. niezbędne do prawidłowej oceny wniosku biegłego i ustalenia właściwej wysokości wynagrodzenia za sporządzoną przez niego opinię, zaś ich brak uniemożliwia w istocie kontrolę merytoryczną postanowienia w postępowaniu zażaleniowym. Skarżący zaznaczył też, iż Sąd również nie wskazał na jakich dowodach oparł się przyznając wynagrodzenie biegłemu. Skarżący zwrócił też uwagę, że w postanowieniu Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 24 kwietnia 2013 r. wskazano, że oględziny mają się odbyć w dniach 29-30 kwietnia 2013 r., natomiast biegły dokonał wizji lokalnej również w dniach 2 maja 2013 r. oraz 7 maja 2013 r., a ponadto opinia miała być sporządzona według postanowienia w terminie 20 dni, a została oddana bez usprawiedliwienia dopiero 20 maja 2013 r. Skarżący podniósł, że wykonując pracę wadliwie, czy też wykraczając poza tezę dowodową, poszerzając zbytecznie zakres badania lub rozbudowując opinię ponad rzeczywistą potrzebę biegły nie może oczekiwać stosownego wynagrodzenia. Wobec powyższego skarżący stwierdził, że Sąd Rejonowy powinien ponownie rozpoznać wniosek biegłego o przyznanie mu wynagrodzenia, dokonując przy tym stosownej analizy pracy biegłego według wskazanych kryteriów, w tym pod kątem rzetelności i przydatności przedmiotowej opinii do rozstrzygnięcia sprawy. Z tych też względów w ocenie skarżącego Sąd Okręgowy powinien uchylić zaskarżone stanowienie na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. albo zmienić zaskarżone stanowienie przez przyznanie biegłemu sądowemu znacznie niższego wynagrodzenia, adekwatnego do nakładu pracy przy sporządzaniu opinii.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy (...) Centrum (...) w S. w ramach kontroli instancyjnej skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W kwestii wynagrodzenia biegłego sądowego wymaga wskazać, iż z stosownie do treści art. 288 zd. 1 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Przewodniczący może przyznać biegłemu zaliczkę na poczet wydatków. Przepis art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) stanowi zaś, iż biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. Dalej w myśl ust. 2 tego przepisu wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku. Kolejno ust. 3 stanowi, że wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Jednocześnie należy podkreślić, iż zgodnie z wymogiem wynikającym z art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. motywy podjętego rozstrzygnięcia powinny być wyjaśnione w sposób umożliwiający przeprowadzenie kontroli instancyjnej po

jego zaskarżeniu. Uzasadnienie orzeczenia umożliwi bowiem sprawowanie nadzoru judykacyjnego przez sąd wyższej instancji. Przy tym wymaga zwrócić uwagę na stanowisko judykatury, w tym na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 7 września 2012 r. (sygn. akt I ACz 583/12, LEX nr 1217750) zgodnie z którym dokonanie rozważań dotyczących nakładu pracy biegłego, czasu rzeczywiście niezbędnego do wykonania zlecenia, uwzględnienia stopnia skomplikowania przedmiotu opinii, czy jej zakresu, jest w myśl art. 90 u.k.s.c. niezbędne do prawidłowej oceny wniosku biegłego i ustalenia właściwej wysokości wynagrodzenia za sporządzoną przez niego opinię, zaś ich brak uniemożliwia w istocie kontrolę merytoryczną postanowienia w postępowaniu zażaleniowym. Ponadto w postanowieniu z dnia 28 sierpnia 2012 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie (sygn. akt I ACz 1206/12, LEX nr 1216294) stwierdził, że treść karty pracy obejmująca szczegółowe wymienienie czynności, jakich biegły dokonał w związku z opracowaniem opinii, jak również czasu poświęconego na każdą z tych czynności, zobowiązuje sąd do konkretnego ustosunkowania się do tych danych.

Mając powyższe uwagi na względzie Sąd Okręgowy po lekturze uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wskazuje, iż Sąd Rejonowy nie dokonał rozważań dotyczących nakładu pracy biegłego A. M. i czasu rzeczywiście niezbędnego do wykonania przez biegłego zlecenia, a także stopnia skomplikowania przedmiotu opinii oraz tego czy zakres opinii mieści się w granicach oznaczonych w zleceniu Sądu. W szczególności należy przy tym podkreślić, iż w przedmiotowym uzasadnieniu Sąd nie ustosunkował się konkretnie do poszczególnych czynności w karcie pracy biegłego A. M., które biegły miał dokonać w związku z opracowaniem opinii, jak również do czasu poświęconego na każdą z tych czynności. Mało tego nie wiadomo nawet czy Sąd Rejonowy w ogóle zapoznał się z kartą pracy biegłego. Dokonanie powyższych rozważań jest niezbędne do prawidłowej oceny wniosku biegłego i ustalenia właściwej wysokości wynagrodzenia za sporządzoną przez niego opinię, zaś ich brak uniemożliwia w istocie kontrolę merytoryczną postanowienia w postępowaniu zażaleniowym. Natomiast samo stwierdzenie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż wynagrodzenie w kwocie 10.001,50 zł nie jest wygórowane przy uwzględnieniu zakresu przedmiotowego opinii, nakładu pracy oraz kwalifikacji biegłego oczywiście nie spełnia powyższych wymogów. W następstwie wyżej wymienionych braków w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie jest możliwe odczytanie motywów rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, co oznacza iż nie jest możliwa kontrola merytoryczna zaskarżonego postanowienia w postępowaniu zażaleniowym. Zatem Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy i w ocenie Sądu Okręgowego celowym jest uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznawaniu wniosku biegłego o przyznanie mu wynagrodzenia za sporządzoną opinię rzeczą Sądu Rejonowego będzie dokonanie stosownej analizy opinii, rachunku i karty pracy biegłego według wskazanych powyżej kryteriów, a sporządzając uzasadnienie postanowienia - dokonanie tego w sposób umożliwiający przeprowadzenie kontroli instancyjnej, bacząc jednocześnie na podniesione w zażaleniu argumenty skarżącego.

Wymaga jeszcze zwrócenia uwagi, że ani karta pracy biegłego A. M., ani rachunek biegłego za wykonaną pracę nie znajduje się w przekazanych Sądowi Odwoławczemu wraz z zażaleniem aktach sprawy, pomimo iż przedmiotem niniejszego postępowania zażaleniowego jest ocena postanowienia w przedmiocie wysokości wynagrodzenia biegłego. Ponadto te uchybienie nie należy do rzadkości w przypadku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim i nie sposób nie zauważyć, iż może ono skutkować nieuzasadnionym wydłużeniem postępowania.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim do ponownego rozpoznania oraz na podstawie art. art. 108 § 2 k.p.c. pozostawił temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji postępowania zażaleniowego.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)